

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: **P. K.**
zastoupený Mgr. Lukášem Smutným, advokátem
se sídlem Malé náměstí 124, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy ČR**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. ledna 2019, č. j. 30/2019-160-SPR/4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 6. 6. 2016, č.j. KUKHK-19656/DS/2016/Er, jímž správní orgán zamítl žádost žalobce o obnovu řízení, ve kterém byl žalobce pravomocně uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Přestupku se měl dopustit tím,

že jako provozovatel vozidla nezajistil, aby byly při použití vozidla dodrženy povinnosti řidiče, neboť nezjištěný řidič vozidla žalobce parkoval na chodníku.

2. V předchozím správním řízení žalobce proti pravomocnému rozhodnutí odvolacího správního orgánu ze dne 9. 9. 2013, č. j. 15874/DS/2013/Er, brožil i správní žalobou. Krajský soud v Hradci Králové však rozsudkem z 21. 11. 2013, č. j. 51A 23/2013-21, žalobu zamítl. Následně též Nejvyšší správní soud svým rozsudkem č. j. 3 As 7/2014 – 21 ze dne 11. prosince 2014 všechny předcházející rozhodnutí potvrdil a kasační stížnost žalobce zamítl.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou.
4. Stěžejní námitkou žalobce je přesvědčení, že má legitimní nárok na obnovu řízení, neboť předložil správním orgánům důkaz, který nebylo lze uplatnit za původního řízení. Dle sdělení žalobce se jeho bratr nově rozhodl v dané věci vypovídat a vydal čestné prohlášení, kterým se ke spáchání přestupku přiznal. Z doznání „pachatele“ přestupku proto žalobce dovozuje, že jde o zcela novou skutečnost, kterou žalobce nemohl použít v původním řízení.
5. Konkrétně jde o čestné prohlášení bratra žalobce ze dne 7. 4. 2016, ve kterém je uvedeno, že „dne 4. 2. 2013 v 04:30 jako řidič vozidla zn. Ford, rz, s tímto v ul. Třída Edvarda Beneše v Hradci Králové parkoval na chodníku“. Sám žalobce v předchozím správním řízení označil osobu, která měla dané vozidlo na daném místě zaparkovat, tím spáchat přestupek, tj. označil svého bratra. Tento však v řízení před správními orgány dříve využil svého práva a odmítl ve věci vypovídat.
6. Závěrem žalobce navrhl zrušit rozhodnutí obou správních orgánů a věc vrátit k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Připomněl, že bratr žalobce v předchozím řízení uvedl, že vozidlo řídila osoba jemu blízká, přičemž identitu odmítl sdělit ve smyslu § 60 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb. Tím, že odmítl podat vysvětlení, zmařil možnost identifikace osoby řidiče. Správní orgány učinily nezbytné kroky k zjištění pachatele přestupku. Dle žalovaného nebyly splněny podmínky pro povolení obnovy řízení, neboť se v dané věci nejedná o skutečnost, resp. důkaz, který nebylo možné předložit ve správním řízení již dříve.
8. Žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). O věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 s.ř.s.
10. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 11. 4. 2016 žádost o obnovu řízení s tím, že nově disponuje čestným prohlášením svého bratra, který se doznává

k přestupkovému jednání. Dne 6. 6. 2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž žádost žalobce zamítl. V odůvodnění správní orgán připomněl, že v předchozím správním řízení se bratr žalobce na předvolání dostavil ke správnímu orgánu a sdělil, že neřídil on, ale osoba blízká. Jelikož tak provozovatel vozidla přenesl odpovědnost za řízení vozidla na osobu (bratra), která však svoje řízení popřela, správní orgán stíhal provozovatele vozidla za správní delikt.

11. Ani žalovaný, který rozhodoval o odvolání žalobce proti výše uvedenému zamítavému rozhodnutí, neshledal, že by vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které nemohl žadatel v původním řízení uplatnit. Fakt, že bratr žalobce se rozhodl nově vypovídat, nepovažovaly správní orgány za novou skutečnost, kterou nemohl žalobce uplatnit v původním řízení.
12. Krajský soud na úvod předesílá, že obnova řízení je mimořádný opravný prostředek, kterým lze zasáhnout do již pravomocného rozhodnutí z důvodů taxativně stanovených zákonem v § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Obnova řízení je dle této právní úpravy přípustná, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
13. Tato kritéria je nutno chápat v objektivním smyslu, tedy jako skutečnosti (důkazy), které účastník správního řízení skutečně znát nemohl a nemohl je v původním řízení uplatnit. Žalobce svoji žádost o obnovu řízení odůvodnil zejména tím, že jeho bratr předložil čestné prohlášení o tom, že to byl on, kdo daný přestupek spáchal.
14. Krajský soud má ve shodě s žalovaným i prvostupňovým správním orgánem za to, že žalobce v podané žádosti neuvedl žádný takový důkaz nebo skutečnost, které by nově vyšly najevo a dříve byly neznámé, přičemž by existovaly již v době původního řízení. Čestné prohlášení bratra mohlo být předloženo již v předcházejícím správním řízení, nejedná se o dříve neznámého či nedostižného svědka. Naopak bratr žalobce v předchozím správním řízení vystupoval, avšak označoval jako řidiče osobu od sebe odlišnou. Krajský soud tak shledává aktuální čestné prohlášení jako účelové, neboť po více jak třech letech od spáchání přestupku (tj. i po prekluzivní době) zpochybňuje dřívější tvrzení též osoby, která toto čestné prohlášení podává.
15. Nelze dát za pravdu žalobci, že by se jednalo o novou skutečnost, pokud bratr žalobce je označován za pachatele přestupku. Žalobce jej jako viníka (resp. jako řidiče) označoval již v řízení před správním orgánem, avšak onen bratr svoji vinu nepřiznal tím, že označoval za řidiče ještě nejmenovanou další osobu. Krajský soud ve shodě s vyjádřením žalovaného odkazuje na přílehlavý rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 110/2015-46 ze dne 22. 10. 2015, ze kterého vyplývá, že „pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích, (...) je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt.“ V předchozím správním řízení tedy bylo správními

orgány učiněno vše pro to, aby byl skutkový stav zjištěn, což ostatně stvrdily i obě instance správních soudů při přezkumu věci žalobce.

16. Krajský soud nepovažuje za účelné opakovat skutkový děj celého předešlého řízení, neboť v aktuální věci jde pouze o posouzení podmínek obnovy řízení. Žalobci nicméně nutno připomenout, že z § 125g odst. 1 zákona o silničním provozu mj. také vyplývá, že je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za správní delikt podle § 125f, pak již nelze zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Z uvedené dikce vyplývá, že je-li zahájeno řízení s provozovatelem vozidla, již nelze zahájit řízení o přestupku se sděleným řidičem. Proto také např. sdělení kontaktní adresy řidiče až po zahájení řízení s provozovatelem vozidla, není již v posuzované věci relevantní. Ze stejného důvodu proto důkazy předložené žalobcem spolu se žádostí o obnovu řízení nemohly být ku prospěchu žalobce, a také neodůvodňovaly jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování dosavadního řízení. Proto nebyly splněny podmínky uvedené v § 100 odst. 1 správního řádu pro obnovu řízení.
17. Ve smyslu § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je odpovědnost za přestupek (dříve správní delikt) provozovatele vozidla odpovědností objektivní, a tedy se neposuzuje, zda se provozovatel vozidla skutečně dopustil jednání majícího znaky přestupku. Může jít někdy i o rozhodnutí nespravedlivé. Žalobcem označený řidič však mohl a měl jednat již v předchozím řízení. Nejde o skutečnost, která by vyšla najevo až nyní, jak se snaží opakovaně tvrdit žalobce. Pokud by obnova řízení sloužila pro nápravu lží vyslovených v předchozím správním řízení (tj. předešlé tvrzení bratra žalobce, že řídila nejmenovaná třetí osoba, které se dle aktuálního čestného prohlášení jeví lživé), šlo by jistě o zneužití práva, které nelze aprobovat. Jednání bratra žalovaného v předchozím řízení (tj. využití ust. § 60 zákona o přestupcích) je zcela přičitatelné žalobci, jak dovozuje i výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu.
18. Nelze považovat za novou skutečnost to, že bratr žalobce po letech změnil svůj postoj (v podstatě procesní strategii v řízení); tím spíše ne za situace, kdy se jedná o dobu více jak tří let a žalobce neuvedl důvod, proč by bratr toto čestné prohlášení nemohl předložit dříve (či dokonce proč se tak nechoval již v prvním správním řízení). Krajský soud dodává, že nepřehlédl „zdůvodnění“ v žalobě, že k tomu bratra vedl „*zcela zjevně protiústavní postup správních orgánů, podpořených zcela zjevnou ignorancí ústavněprávních norem ze strany soudů*“. Jak bylo výše vyloženo, postup správních orgánů v předchozím řízení byl důsledně přezkoumán zdejším soudem, též i Nejvyšším správním soudem. Žádný protiústavní postup správních orgánů ani soudů nebyl zjištěn. Toto řízení bylo završeno rozsudkem NSS v roce 2014. Pokud by bratr skutečně cítil potřebu reagovat na domnělý nespravedlivý postup soudů, mohl čestné prohlášení učinit již tehdy, nikoli po dalších 2 letech. Krajský soud neakceptoval ani tvrzení, že prodleva mezi pravomocným rozhodnutím a získáním bratrova čestného prohlášení byla tak dlouhá z důvodu neharmonických vztahů bratrů kvůli této věci. Špatné parkování a pokuta 1 500 Kč zcela jistě nemůže zavinit tříletý svár mezi bratry, kteří měli vztah natolik blízký, aby si jeden od druhého půjčil automobil.

V. Závěr a náklady řízení

19. V posuzované věci nedošlo k žádné ze situací předvídaných v § 100 odst. 1 písm. a) nebo b) správního řádu. V aktuálně vedeném řízení o žádosti žalobce o obnovu řízení nevyšly

najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

20. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. ledna 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně